Metsästysseura Häkkilän Erä-Veikot

Metsästysseura Häkkilän Erä-Veikot perustettiin 9. päivänä syyskuuta vuonna 1962. Perustava kokous pidettiin Haukivuoren kunnan Häkkilän kylässä Martti Mannisen talossa, jossa kokouksessa oli saapuvilla 15 metsästyksestä ja riistanhoidosta kiinnostunutta henkilöä, kuten kokouksen pöytäkirja asian ilmaisee. Perustajajäseniä olivat: Kauko Asikainen, Mikko ja Vilho Häkkinen, Erkki, Martti, Otto ja Pentti Manninen, Veikko Nurmi, Lauri, Pauli ja Raimo Nenonen, Leo, Reino ja Tauno Nykänen sekä Toivo Vauhkonen (Kytölä).

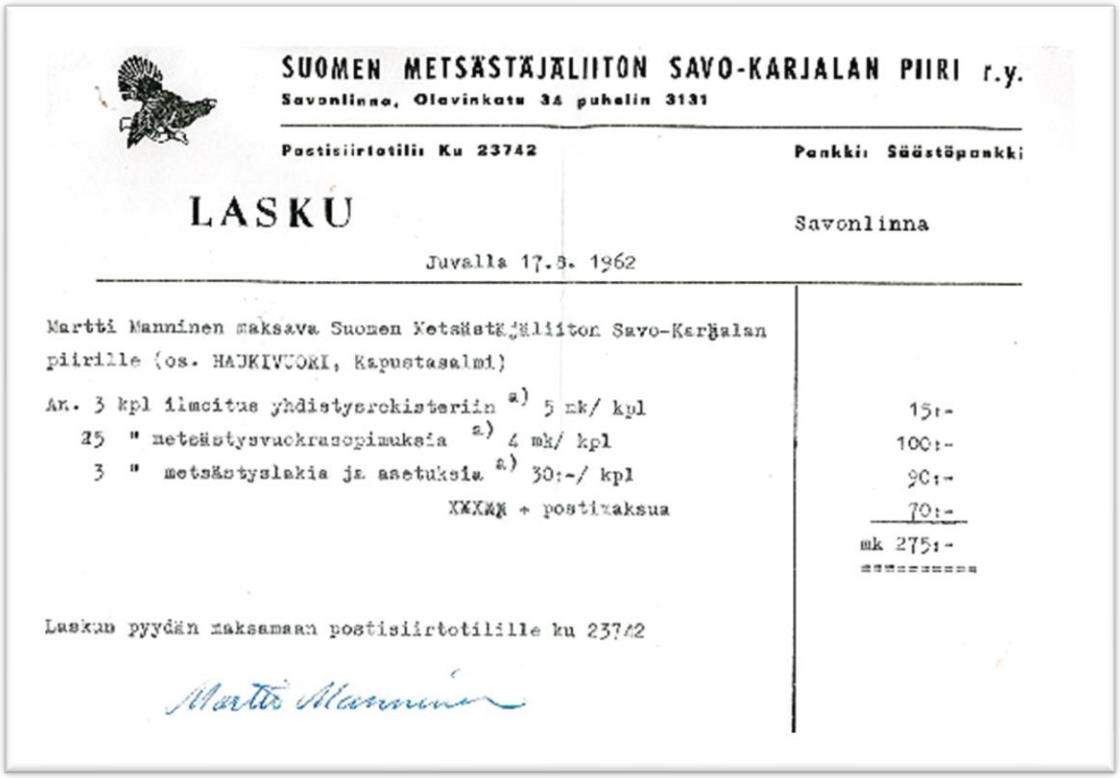

SUOMEN METSÄSTÄJÄLIITON SAVO-KARJALAN PIIRI r.y.
Savonlinna, Olavinkatu 34 puhelin 3131

Postisiirtotili: Ku 23742 Pankki: Säästöpankki

LASKU

Savonlinna

Juvalla 17.3. 1962

Martti Manninen maksava Suomen Metsästäjäliiton Savo-Karjalan piirille (os. HAUKIVUORI, Kapustasalmi)

An. 3 kpl ilmoitus yhdistysrekisteriin	a) 5 mk/ kpl	15:-
25 " metsästysvuokrasopimuksia	a) 4 mk/ kpl	100:-
3 " metsästyslakia ja asetuksia	a) 30:-/ kpl	90:-
XXXXX + postimaksua		70:-
		mk 275:-

Laskun pyydän maksamaan postisiirtotilille ku 23742

Martti Manninen

Kuva: Puheenjohtaja Martti Mannisen allekirjoittama lasku seuran rekisteröimisestä metsästäjäliiton Savo-Karjalan piiriin.

Syinä metsästysseuran perustamiseen voidaan mainita tarve saattaa metsästysharrastus alueella järjestäytyneeksi toiminnaksi, huoli muutamien riistaeläimien nopeasta vähenemisestä sekä yleinen innostus metsästysseurojen perustamiseen 1960-luvun taitteessa. Lisäksi erityispiirteenä ja merkittävänä vaikuttimena seuran syntyyn oli Häkkilän niemen eteläosissa sijaitsevat ns. valtionmaat ja niiden silloinen haltija, Nikkarilan hoitoalue ja sen aluemetsänhoitaja Lauri Borg, joka kantoi huolta alueella ”rehottavasta” salametsästyksestä ja kannusti paikallisia metsästäjiä perustamaan alueelle metsästysseuran, jonka puitteissa metsästystä olisi helpompi valvoa.

Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Martti Manninen, joka hoitikin tehtävää ansiokkaasti 28 vuotta, aina kuolemaansa saakka. Varapuheenjohtajaksi valittiin Toivo Vauhkonen Kytölästä ja sihteeri-rahastonhoitajaksi sekä jäsenkirjuriksi Veikko O. Nurmi. Heidän lisäkseen ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat Vilho J. Häkkinen ja Lauri Nenonen. Seura liittyi heti Metsästäjäliiton silloisen Savo-Karjalan piirin jäseneksi. Seuran toiminta lähti vilkkaasti käyntiin ja jäsenmäärä kasvoi nopeasti ollen vuonna 1964 jo yli 30 jäsentä. Vuokrattuja metsästysmaita seuralla oli jo ensimmäisenä toimintavuonna 1500 ha.

Alkuvuosina keskeisellä sijalla toiminnassa oli riistanhoitotyö, perustettiin riistapeltoja ja riistan rauhoitusalueita sekä järjestettiin talviruokintaa. Tärkeä saaliseläin, jänis, uhkasi sodan jälkeisinä vuosina muuttua kovan metsästyksen vuoksi uhanalaiseksi lajiksi. Niinpä seuramme kiintiöi ja seurasi jäniksen metsästystä tarkoin 1960-luvulta lähtien. Alkuun kiintiö oli vain yksi jänis per jäsen. 1980-luvulta lähtien jänis on kuulunut yleisimpiin riistaeläimiin seuramme alueella. Riistanhoitotyöhön kuului myös vahinkoeläimien hävittämien, jota tehtiin hyvin innokkaasti. Uusia vahinkoeläintulokkaita olivat 1960-luvulla näätä, 1970- luvulla supikoira ja 1980-luvulla villiminkki.

Varainhankinnassa oli keskeisellä sijalla talkootoiminta, kuten metsänistutus, ja nyt jo romanttisilta tuntuvat tukin vieritystalkoot. Tehokas varainhankkija oli Kapustasalmen lossari Eino Nikulainen, joka lukuisilla arpajaisillaan keräsi rahaa seuralle.

Huosiuskankaalle rakennettiin savikiekkoampumarata ja seuran ensimmäiset haulikkomestaruuskilpailut järjestettiin 18.8.1963. Kilpailutoiminnassa oli keskeisellä sijalla 1960-luvulla eräpolkukilpailut, jotka valitettavasti ovat myöhempinä vuosina jääneet pois ohjelmasta.

Myös metsästyksen valvontaan kiinnitettiin alkuvuosina paljon huomiota, sillä todettuja salametsästystapauksia sattui muutamia ja niiden selvittely teetti johtokunnalla ylimääräistä työtä. 1970-luvulla ukaasina luvattomasta metsästyksestä seuran alueella oli 50 mk sakko.

Rahankäyttöä ja ennen kaikkea rahamääriä kuvannee hyvin vuoden 1970-71 tulo- ja menoarvioesitys:

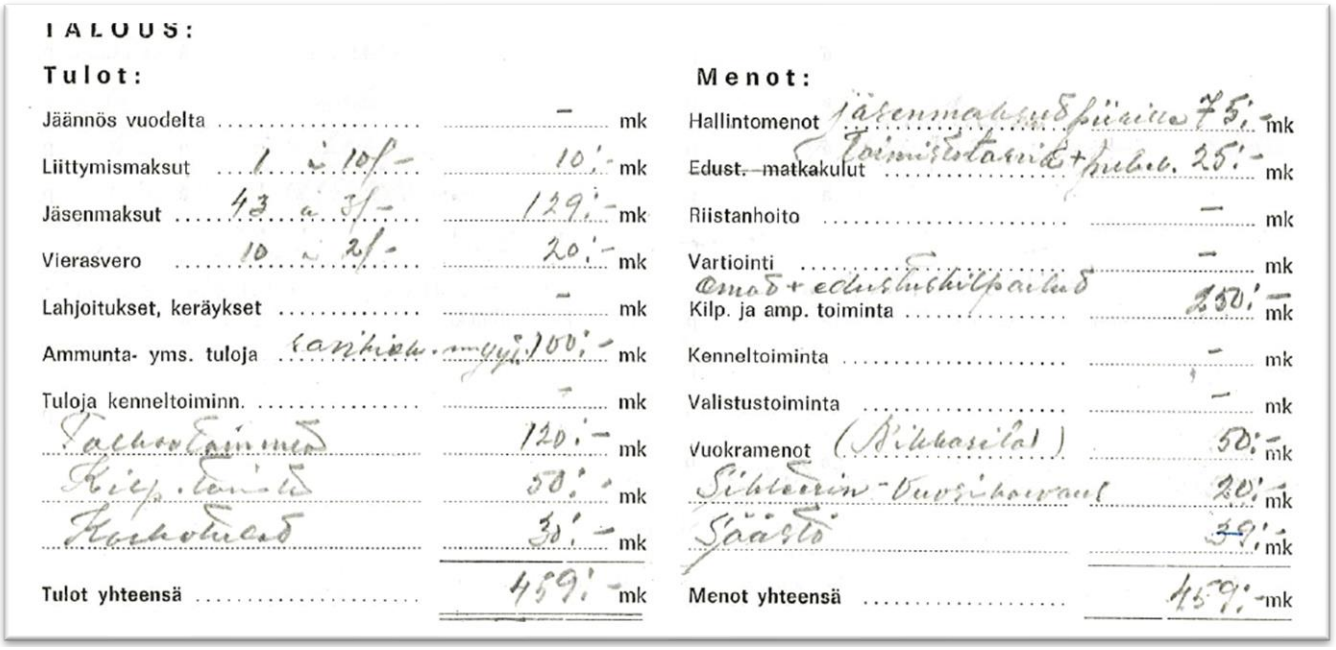

TALOUS:

Tulot:		Menot:	
Jäännös vuodelta	– mk	Hallintomenot Jäsenmaksuosuus	75,– mk
Liittymismaksut 1 à 10,–	10,– mk	Edust.-matkakulut Toimistotarv. + puhel.	25,– mk
Jäsenmaksut 43 à 3,–	129,– mk	Riistanhoito	– mk
Vierasvero 10 à 2,–	20,– mk	Vartiointi	– mk
Lahjoitukset, keräykset	– mk	Omat + edustuskilpailut	
Ammunta- yms. tuloja (ampuj.)	100,– mk	Kilp. ja amp. toiminta	250,– mk
Tuloja kenneltoiminn.	– mk	Kenneltoiminta	– mk
Jäsenmaksuosuus	120,– mk	Valistustoiminta	– mk
Kilp.-tarvik.	50,– mk	Vuokramenot (Riihiasiat)	50,– mk
Koirahuvit	30,– mk	Sihteerin vuosipalkkio	20,– mk
		Säästö	39,– mk
Tulot yhteensä	459,– mk	Menot yhteensä	459,– mk

Yllä oleva teksti on silloisen sihteerin Veikko Nurmen käsialaa ja viimeinen seuramme sihteerinä ja rahastonhoitajana laadittu tulo ja menoarvioesitys.

60 vuoden takaista riistakantaa kuvastaa seuran saalistilasto vuodelta 1964:

”Hyötyriistaa pyydystettiin kuluneen metsästyskauden aikana Häkkilän Erä-Veikot ry:n alueella seuraavasti”:

jänis	yht.	7 kpl	joista alueelta	valtion	metsien	2 kpl
metso	yht.	6 kpl	joista alueelta	valtion	metsien	2 kpl
teeri	yht.	8 kpl	joista alueelta	valtion	metsien	3 kpl
pyy	yht.	10 kpl	joista alueelta	valtion	metsien	4 kpl
yht.		31 kpl				11 kpl

1960-luvun lopulta tulivat ohjelmaan pilkkikilpailut ja rantakalaillat vapaaongintakilpailuineen. 1970- ja 80-lukujen kesätapahtuma oli Kapustasalmen soutu ja venemoottorikisat, joiden järjestäminen 70-luvulla siirtyi pikkuhiljaa urheiluseuramme Häkkilän Hakan harteilta metsästysseurallemme. Kisojen järjestäminen jouduttiin kuitenkin lopettamaan 1980-luvun lopussa lähinnä kilpailijoiden puutteen takia, mikä taas johtui kilpailijoiden lisenssisäännöksistä.

Seuramme järjesti 1990-luvun puolivälistä lähtien erittäin suosittua Kapustan Soutu -tapahtumaa Haukivuoren kotiseutuviikolla riistanhoitoyhdistyksen luovuttua soututapahtumasta. Viimeinen Kapustan soutu järjestettiin kesällä 2003 sikäli mukavissa merkeissä, että sekä miesten että naisten sarjan voitot soudussa tulivat Häkkilään.

Ampumakilpailutoiminnassa innostus, varsinkin savikiekkoammuntaan, oli jäsenten keskuudessa kova. Tämä innostus on säilynyt jo lähes 50 vuotta ja se on tuottanut paljon mainetta pienelle seurallemme. Menestystä on tullut kaikilla tasoilla riistanhoitoyhdistyksen kilpailuista aina suomenmestaruuskilpailuihin asti. Kirkkaimpina saavutuksina ovat Tauno Marttisen suomenmestaruus skeet-ammunnassa vuonna 1986 ja metsästystrap-ammunnan suomenmestaruudet vuosilta 1997 ja -98. Näiden lisäksi Taunolla on useita SM-joukkuemitaleita sekä lukemattomia piirinmestaruusmitaleita puhumattakaan riistanhoitoyhdistyksen mestaruuksista. Myös Kalevi Venäläisen palkintokaapissa komeilee useampia joukkuekilpailun SM-mitaleja. Riistanhoitoyhdistyksen yleismestaruuteen kolmen lajin yhteiskilpailussa ovat yltäneet Pasi Häkkinen, Matti Kohvakka ja Kalle Manninen. Rhy:n mestaruuksia ovat lisäksi voittaneet ainakin Pentti, Pertti sr, Pertti jr, ja Petri Häkkinen, Heikki ja Veli Manninen, Paavo Nikulainen ja Kalevi Venäläinen. Seurallamme on myös palkintoja rhy:n metsästysseurojen välisistä joukkuekilpailuista.

Kun Huosiuskankaan ampumarata remontoitiin 1990-luvun alussa metsästysammuntasääntöjen mukaiseen kuntoon, seuramme järjesti useana vuonna Suur-Savon piirin haulikkoammunnan SM-katsastuskilpailut. Huosiuskankaan ampumarata joutui käyttökieltoon kymmenkunta vuotta sitten, koska se sijaitsi pohjavesialueella. Uusi hirvirata valmistui riistanhoitoyhdistyksen talkootyönä Kaatronlammelle 2018. Hirviradan yhteyteen rakennettiin luodikkorata pari vuotta myöhemmin, mutta alueelta puuttuu edelleen haulikkorata. Ampumaradan lopetus Häkkilästä on vähentänyt selvästi jäsentemme ampumaharrastusta. Tämä näkyy myös seuramme kilpailujen pienentyneinä osanottajamäärinä.

1970-luvun alussa innostuttiin kokeilemaan myös uusien riistaeläinten tuontia metsiimme. Fasaaneja tarhattiin ja istutettiin useampana vuonna. Yhteisjahtina järjestetty fasaanin metsästys oli melkoisen erikoinen ja muistorikas tapahtuma, josta ei vaaratilanteitakaan puuttunut. Kerrankin fasaani piiloutui Liukkosen suon reunassa suureen kuuseen, josta Hiekkoin Pentti kiipesi sitä ajamaan pois. Latvan lähestyessä, ja yhdentoista haulikkomiehen seisoessa puun juurella ase tanassa, petti Pentinkin hermot ja hän alkoi päästellä varoitushuutoja. 2000-luvulla fasaanin tarhaukseen ja istutukseen innostuttiin uudelleen. Häkkisen Pasi Hiekkoilta kasvatti ja vapautti seuramme alueelle fasaaneja muutamana vuonna.

Seuran perustamisen aikoihin oli hirvi harvinainen eläin Häkkilässä. Vielä 1960-luvun alussa jopa hirvenpaskan näkemisellä oli uutisarvo. Hirvieläinten kanta alkoi kuitenkin vahvistua 1960-luvun lopulla voimakkaasti. Seuramme anoi ja sai ensimmäisen hirvenkaatoluvan vuonna 1968. Hankkeen puuhamiehenä toimi lossarimme Eino Nikulainen. Kaatoa ei vielä silloin saatu, mutta vuonna 1970 se onnistui. Ensimmäisen hirvemme kaatoi Tauno Marttinen Huosiuskankaalla ja voidaan perustellusti sanoa, että kaikki kylän kynnelle kykenevät kävivät Hiekkoilla sitä ihmettä katsomassa. Hirvikanta kasvoi nopeasti ja parhaina vuosina 1980-luvun alkupuolella oli seurallamme 16 hirvenkaatolupaa.

Häkkilän ensimmäinen luvallinen hirvi Hiekkoin pihassa.

Häkkilän hirviporukan johtajana toimi Tauno Marttinen 30 vuotta vuoteen 2001 asti. Vuonna 2002 hirviporukkaa johtamaan ryhtyi Pasi Häkkinen ja vuodesta 2004 johtajana on toiminut Pentti Häkkinen. Hirvenmetsästys on tapahtunut seuramme alueella pääosin ajometsästyksenä ja 1990-luvulla mukaan ovat tulleet myös hirvikoirat. Häkkisen Pasin Rolle oli seuramme hyvä hirven haukkuja 2000-luvulla. Nykyisin seuramme hirvikoirana on toiminut Häkkisen Pertin Nella. Nella tuntee maastot ja hirvien olinpaikat Häkkilässä todella hyvin ja harvoin siltä on jäänyt hirvi

löytymättä. Tänä syksynä jahdissa on ollut mukana myös Vauhkosen Mantan Pihka (karjalankarhukoira) ja Saloviinin Minnan Urho (Parsonrusselinterrieri).

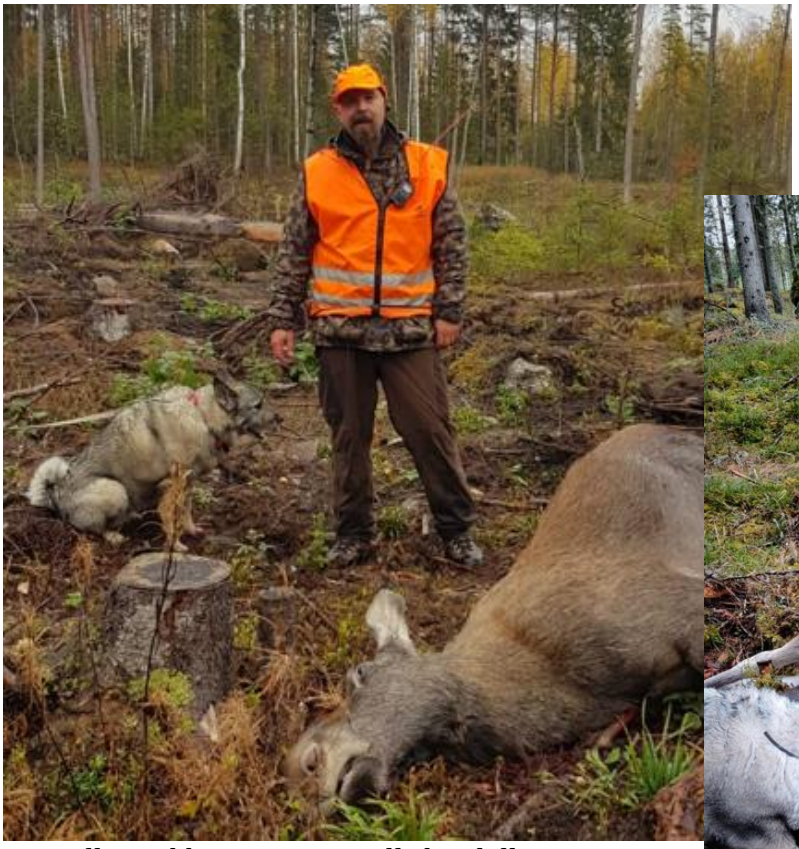

Kuva yllä: Häkkisen Pasi ja Nella kaadolla ja Roposen Marko ja Nella

Hirvipeijaiset järjestettiin vuodesta 1970 alkaen Kääkön tyhjillään olevassa talossa. Alkuvuosina keitot syötiin ja valssit tanssittiin tunnelmallisesti petromaksien valossa. Keiton keittämisestä ovat useimmiten vastanneet Häkkilän maa- ja kotitalousnaiset. Peijaisvieraat olivat tyytyväisiä mikkeliläisen Tommi Hämäläisen musiikkiin, sillä hän soitti kaikki peijaiset aina vuoteen 2003 asti, kaverit ympärillä olivat tosin vaihtuneet. Hirvipeijaiset järjestettiin viimeisen kerran Kääköllä 2004 ja tämän jälkeen, yhtä poikkeusta lukuun ottamatta, on peijaiset järjestetty omalla metsästysmajalla.

Metsähallinnon

Nikkarilan hoitoalue

Häkkilän Kräveikot
Martti Manninen
Kapustaaalmi
51600 HAUKIVUORI

Anomuksenne johdosta metsähallinnon Nikkarilan hoitoalue oikeuttaa Teidät ja seurueenne harjoittamaan v. 19 72 hirvenmetsästystä siitä annettuja säädöksiä ja määräyksiä noudattaen Haukivuoren kunnassa sijaitsevalla ja Nikkarilan hoitoalueeseen kuuluvilla Kasin vrkt RN:o 16[59] kotipalsta ja Kyyveden valtionpuisto saarineen

metsähallituksen metsäpalstoilla, yhteiseltä pinta-alaltaan 330,7 ha seuraavilla ehdoilla:

1. Sitoudutte korvaamaan kaikki vahingot, jotka metsästyksestä saattaa metsähallituksen metsille aiheutua.

2. Suoritatte välittömästi Nikkarilan hoitoalueen aluekassaan liitäntäalueesta metsähallituksen päätöksen nro - mukaisen kertakaikkisen käyttökorvauksen, jonka suuruus on 5 penniä hehtaarilta. (Korvaus peritään pyöristäen ylöspäin täysille markoille. Pienin perittävä korvaus on 5 mk).

Nyt perittävän vuokran suuruus on 17,- markkaa.

Hoitoalueelle on viimeistään 3 päivää ennen metsästyksen alkua annettava tieto lääninhallituksen myöntämästä luvasta sekä metsästysseurueeseen kuuluvista henkilöistä.

Jos hyväksytte edellä esitetyt ehdot, pyydetään tämän päätöksen kaksoiskappale hyväksymismerkinnöillänne varustettuna palauttamaan Nikkarilan hoitoalueen toimistoon osoitteella: 76100 PIEKSÄMÄKI

Nikkarila touko- kuun 23 päivänä 19 72

Aluemetsänhoitaja

Hyväksyn Haukivuori touko kuun 28 päivänä 19 72

HÄKKILÄN KRÄVEIKOT ry.

Martti Manninen
puh.joht.

Metsähallituksen antama myönteinen päätös hirvenmetsästyksen harjoittamisesta seuramme alueella vuonna 1972.

Vuonna 1991 seuran puheenjohtajaksi valittiin Veli Manninen. Johtokuntaan kuuluivat tuolloin Pertti Häkkinen, Tauno Marttinen vpj, Erkki Manninen, Erkki Nykänen (Kivilahti) ja sihteeri-rahastonhoitajana jatkoi edelleen Pentti Häkkinen, joka oli valittu sihteeriksi Veikko Nurmen jälkeen.

Oman erämajan rakentamisesta oli keskusteltu ajoittain jo 1970-luvulta lähtien. Päätös majan rakentamisesta syntyi lopulta vuosikokouksessa Kivilahden tuvassa tammikuussa 1995. Jaakko Taavitsainen totesi, että ellemme me sitä nyt tee, jää se seuraavalta sukupolvelta tekemättä.

Erämajan rakennustoimikuntaan valittiin Veli Manninen, Tauno Marttinen, Hannu Nikulainen, Keijo Mankkinen ja Pertti Häkkinen. Majan rakennuspaikaksi vuokrattiin Pentti Nurmelta noin 0,3 ha:n tontti Saksanrannan tienvarresta.

Rakennushanke käynnistyi mittavalla talkoopuukeräyksellä. Järeimmät tukit sekä kuitupuut myytiin ja pienimmistä tukeista sahattiin Tauno Marttisen kalustolla talkoovoimin tarvittavat puutavarat majaa varten.

Koko hankkeen onnistumisen mahdollisti kaikkien alueen metsänomistajien erittäin myönteinen suhtautuminen talkoopuukeräykseen. Myös koneurakoitsijat antoivat merkittävän työpanoksen, mm. Paavo Nikulainen ajoi Riitta ja Tauno Kimarin lahjoittamat sorat rakennuspaikalle. Muutamat alueen metsää omistamattomat asukkaat antoivat suoria rahalahjoituksia. kaiken kaikkiaan erämajan rakentaminen oli metsästäjien ja kyläläisten talkootyön ja yhteishengen voimannäyte. Majan yhteyteen rakennetussa lahtivajassa on tähän mennessä nyljetty ja paloiteltu yli 200 hirveä. Viimeisin kuluneen viikon torstaina, järjestyksessä 205. hirvi.

Majan tupaantuliaisia vietettiin 25.1.1997. Maja on valmistuttuaan osoittanut tarpeellisuutensa ja siellä on vuosittain järjestetty seuran omien tapahtumien lisäksi kymmeniä erilaisia tapahtumia kuten kinkereitä, kauneimmat joululaulut, syntymäpäiviä, hautajaisia, tiekokouksia, jne. Seuramme on järjestänyt yhdessä Haukivuoren Kisailijoiden kanssa Häkkilän polkujuoksutapahtuman jo neljä kertaa. Majan vuokraustuloilla on pystytty tähän asti kattamaan sen käyttökustannukset.

Vuonna 2003 valmistui kylmiö lahtivajan yhteyteen, johon on mahtunut kuusikin hirveä kerralla roikkumaan. Erämajan laajennus käynnistyi vuonna 2007. Laajentamista varten suoritettiin jälleen tukki- ja rahankeräys. Osa tukeista myytiin ja osa sahattiin Paavo Nikulaisen kenttäsirkkelillä majan rakennustarpeiksi. Majan laajennusta rahoitettiin osaksi myös Leader-rahalla. Vuonna 2009 seuramme antoi tilat erämajan yhteyteen asennettua kalastuskunnan jäähilekonetta varten. Vuonna 2012 rakennettiin ulkovarastoa. Varaston suunnitteli Kalle Manninen. Rakentamisesta vastasivat suurimmaksi osaksi seuran seniori-ikäiset, jotka ovat ahkeralla talkootyöllään olleet korvaamaton apu rakennushankkeissa.

Ulkovaraston rakentaminen. Muuraushommissa varaston suunnittelija Kalle Manninen.

Vuonna 1998 käynnistyi Haukivuoren kunnan toimesta Leader-rahoitteinen Häkkilän polku -niminen maaseutuhanke. Häkkilään rakennettiin 33 km:n pituinen patikointireitti, joka alkaa Kapustasalmelta ja kiertää Keronvuoren, Ohenlahden, Häkkilän Erämajan, Häkkilän rannan, Rajainmäen, Ruunavuoren, Pohoslammen, Savilahden, Hietalan ja Vehkamäen kautta koko Häkkilänniemen ympäri. Patikointireitin rakentamisen suurelta osin suunnittelusta aina merkitsemiseen asti toteuttivat Häkkilän Erä-Veikot. Polkua kunnostettiin vuonna 2011, raivaamalla, asentamalla uusia pitkospuita ja siltoja, sekä merkitsemällä reitti uudelleen. Samalla osa vaikeimmin ylläpidettävistä polun osista suljettiin. Polun kunnostuksen hoiti pääosin seuramme. Erityisesti korona-pandemian aikaan polulla on ollut runsaasti käyttäjiä.

Uudelle vuosituhannelle lähdettäessä saatiin seuramme hallintoon myös naisenergiaa, kun sihteeri rahastonhoitajaksi valittiin Jonna Häkkinen. Henkilövaihdokset hallinnossa olivat olleet harvinaisia, hoitihan Pentti Häkkinen edellä mainittua tehtävää tasan 30 vuotta.

Vuonna 2002 valittiin seuramme sihteeriksi Seppo Kääriäinen. Seppo toi Häkkilän Erä-Veikot 2000-luvulle, muuttamalla kaiken seuran kirjanpidon sähköiseen muotoon. Seuramme sai omat kotisivut vuonna 2010. Kotisivut suunnitteli ja toteutti Pertti Häkkinen jr. Vuodesta 2011 seuran sihteerinä ja rahastonhoitajana on toiminut Minna Saloviin.

Vuonna 2022 Häkkilän Erä-Veikoilla on 69 jäsentä. Jäsenistä miehiä on 63 ja naisia 6. Seuralla on yksi kunniajäsen: Pertti Häkkinen. Vapaajäseniä ovat perustajajäsen Tauno Nykänen sekä Pentti Nurmi. Puheenjohtajana toimii edelleen Veli Manninen. Seuran hallitukseen kuuluvat Heikki Vauhkonen, Pasi Häkkinen, Pentti Häkkinen ja Veijo Marttinen.

Seuramme sai 50-vuotistaipaleen merkeissä merkittävän lahjoituksen, kun Pentti Nurmi lahjoitti erämajan vuokratontin Häkkilän Erä-Veikkojen omistukseen. Tontti sai lohkomistoimituksessa nimekseen Pentinkulma.

Seuramme tämän päivän näkymät:

Riistakannoissa on tapahtunut merkittäviä muutoksia 60 vuoden aikana. Metsäkanalinnutkannat ovat huvenneet ja saalistilastoihimme on kirjautunut viime vuosina vain muutamia pyitä. Oravaa ei ole metsästetty moneen vuosikymmeneen. Sorkkaeläimistä on runsaan hirvikannan rinnalle noussut viime vuosina metsäkauris ja myös peuroja näkyy alueellamme satunnaisesti. Vieraspedot ovat

valloittaneet myös Häkkilän. Viime vuonna seuramme alueelta pyydystettiin ennätykselliset 83 supikoiraa. Ensimmäinen ilves ammuttiin alueeltamme kymmenkunta vuotta sitten.

Seuramme on säilyttänyt elinvoimaisuutensa vuosikymmenten saatossa. Kun seura perustettiin 60 vuotta sitten, oli Häkkilän kylällä parisataa asukasta. Asukasmäärä on huvennut tänä aika neljäsosaan, mutta seuramme jäsenmäärä on yli kaksinkertaistunut, nousten lähes 70:een jäseneen. Ikähaitarikin on laaja. Vanhin jäsenemme on 93-vuotias ja nuorin 11-vuotias. Meillä on ilahduttavan paljon näitä nuoria jäseniä, jotka tukevat seuramme elinvoimaa jatkossakin. Koska valtaosa jäsenistämme asuu muilla paikkakunnilla ovat osallistumismahdollisuudet talkootoimintaamme kuitenkin vähentyneet. Esimerkiksi hirvenpaloittelu näyttää jäävän nykyisin muutaman ”eläkeukon” vastuulle. Kaikesta huolimatta metsästysseuramme tulevaisuuden näkymät ovat valoisat.